

הט (חיפה) 81773-12-24 - נווה חנניה בנבניסטה נ' אושר וקנין

בית משפט השלום בחיפה

ה"ט 81773-12-24 בנבניסטה נ' וקנין

לפני כבוד השופטת טלי מירום

המבקש
נווה חנניה בנבניסטה
ע"י ב"כ

נגד

המשיב
אושר וקנין
בעצמו

פסק דין

1. ביום 31.12.2024 הגיש המבקש בקשה במעמד צד אחד למתן צו כנגד המשיב מכח **חוק מניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב-2001** (להלן: **החוק**). לבקשת בא כוחו שהתייצב בבית המשפט נקבע דיון בבקשה להיום, במעמד שני הצדדים.

2. בדיון היום טען כל צד את טענותיו והסתמך על תמונות וסרטונים. נסיון להביא את הצדדים להסכמות לא צלח, ולפיכך אין מנוס אלא ממתן פסק דין לגופה של בקשה.

רקע

3. מהבקשה ומתצהיר התמיכה, וכן מטענות הצדדים בדיון היום ומהתמונות והסרטונים שהגישו עולה, כי המבקש ומשיב מתגוררים באותה חלקה ברח' המגינים בפרדס-חנה כרכור, בשני בתי קרקע; המבקש ומשפחתו מתגוררים בשכירות בבית הקדמי, בו התגוררה שנים רבות אמו המבוגרת של המשכיר, ואילו המשיב מתגורר בבית האחורי. בכניסה לחלקה שער כניסה מברזל, וממנו מוביל שביל גישה אל בית המשיב, העובר מימינה ולאורכה של חצר בית המבקש. משמאל לשער הכניסה ישנה כניסה לחניה לשתי מכוניות החונות המקביל זו לצד זו, סגורה בשער גלילה חשמלי.

טענות המבקש בבקשה

4. לטענת המבקש, מאז החל להתגורר במקום מטריד המשיב אותו ואת בני משפחתו ומסרב לקבל את עובדת מגוריהם שם. לטענתו, הוא משאיר דרך קבע את **שער הכניסה** ואת **שער החניה** פתוחים, מתוך כוונה שכלביו של המבקש ייצאו מהשטח הפרטי לרחוב; בקשות המבקש

מהמשיב להקפיד על סגירת השערים זכו להתעלמות; לטענת המבקש, המשיב מחבל **במערכת התאורה** שהתקין בחצר ומסביב לביתו **ובתאורת החניה**. לטענת המבקש, המשיב משוטט בחצרו הפרטית **ומציץ דרך החלונות** לתוך ביתו, ובכך פוגע בפרטיותו ובפרטיות משפחתו; עוד טוען המבקש, כי המשיב מנקה את חצרו **ומזרים את הפסולת** לחצר ביתו, והמבקש נאלץ לפנותה שוב ושוב בעצמו.

טענות המשיב בדיון

5. בפתח הדיון השיב המשיב על טענות המבקש. לטענתו, הוא זה שמוטרד על ידי המבקש. לטענתו, המבקש מוציא **זבל** מחוץ לביתו, ומניח על שער הכניסה. לטענתו, המבקש הציב **בחצרו זרקור** רב עוצמה המאיר את חדר השינה שלו ומפריע את שנתו. לטענתו, המבקש הציב **בחניה פנס** מסנוור, שגורם לו להיתקל עם רכבו בפינה בכל פעם שהוא נכנס לחניה, ועל כן ניתק פעם אחר פעם את הפנס משקע החשמל. עם זאת ציין, כי לבקשתו כיוון המבקש את הפנס כלפי תקרת החניה, ומאז אין הוא מסנוור עוד. כמו כן, טען, המבקש שתל **עץ לימון** על קו הביוב הראשי של החלקה, בניגוד לבקשתו. עוד טען המשיב, כי **כלביו** של המבקש עושים את צרכיהם על השביל, גם בחלק השביל המוביל אל ביתו. בנוסף טען, כי המבקש התקין **מצלמות** המצלמות גם את שטחו הפרטי. המשיב טען עוד, כי המבקש נועל את **שער הכניסה** ומונע מילדיו של המשיב, מאורחיו ומשליחים שונים המגיעים לביתו כאשר הוא אינו נמצא בבית, להיכנס לביתו.

6. המשיב הציג בדיון תמונות וסרטונים לתמיכה בטענותיו.

תשובות המבקש בדיון

7. המבקש השיב בדיון על כלל טענותיו של המשיב כלפיו, כאשר אף הוא מציג תמונות וסרטונים.

8. אשר ל**זבל** התלוי על שער הכניסה הסביר המבקש, כי מדובר בשקיות אשפה המיועדות למחזור ואשר נתלות על שערי הבתים ברחבי היישוב במהלך סוף השבוע, לפי הנחיית הרשות המקומית, הפועלת לאיסופן בימי ראשון בבוקר. המבקש הציג סרטון של שקיות אשפה דומות תלויות על שערי בתים סמוכים.

9. לגבי **הזרקור המוצב בחצר** והמאיר את חדר השינה של המשיב, במסגרת נסיונות הפשרה **הסכים** המבקש להתקין במקומו פנס חלש יותר וכזה שיכוון רק אל פינת הכביסה שהתקין בחצר ואל הגישה אליה, כך שתצטמצם ככל שניתן חדירת תאורה לחדר השינה של המשיב.

10. אשר ל**פנס המסנוור בחניה**, כאמור, המשיב אישר **שהבעיה נפתרה** לאחר שהמבקש כיוון את הפנס לתקרה.

11. גם לגבי **עץ הלימון הסכים** המבקש להעתיקו ממקומו אם יתברר כי אכן נשתל על גבי קו הביוב הראשי.

12. לגבי עשיית **צרכים על ידי כלביו** על השביל הציג המבקש סרטון המתעד את המשיב ביום

25.12.2024 בשעה 6:18 בבוקר, מתהלך לאורך השביל, ומזיז באמצעות כף רגלו גללי צואת כלבים שהיו בדשא שבחצר המבקש, משמאל לשביל, אל מרכז השביל. בסרטון נוסף שצולם כשעה מאוחר יותר תועד המשיב כשהוא מצלם את גללי הצואה באמצע השביל, כביכול הוטלו שם מלכתחילה - כפי שהוצג לבית המשפט. המבקש הסביר, כי אינו יכול למנוע מכלביו לעשות צרכים בשטח, גם בשביל המוביל אל בית המשיב, אולם ברגע שהוא רואה זאת, הוא מסלק את הגללים מהמקום.

13. המשיב, מנגד, שלמעשה תועד "מפברק" ראיות שלא היו ולא נבראו, לא יכול היה להסביר את מעשיו, ואולם טען כי מדובר במקרה בודד וכי שאר המקרים בהם תיעד גללי כלבים על השביל שלו הם אותנטיים.

14. אשר למצלמות כנגדן טען המשיב, המבקש הציג שידור חי של המצלמות, מהן עולה כי אחת מהן מתעדת את שביל הכניסה, לרבות חלק קטן מהכניסה אל שטח המשיב (המופרד משביל הכניסה בשער סורגים), ואילו השניה מתעדת את החצר שבין הבתים, לרבות את קיר ביתו של המשיב שבו חלון חדר הרחצה שלו.

15. לגבי נעילת שער הכניסה טען המבקש, כי לשונית המנעול תקולה (לטענתו - משום שהמשיב וילדיו טורקים את השער במקום לסגרו בעדינות), ועל כן, על מנת למנוע כניסה אל שטחו ואל ביתו (לטענתו הוא מתגורר עם אשתו ובתו התינוקת, וברשותו כלי נשק), הוא נועל את השער; לטענתו, למשיב העתק מפתח השער, ובנוסף - אשתו דפנה מסרה מפתח לילדיו.

16. במסגרת נסיונות הפשרה הוצע לצדדים לברר עם משכיר ביתו של המבקש, אלי שמו, אפשרות להתקין אינטרקום או פתרון אחר שיאפשר כניסה ויציאה דרך שער הכניסה של דרי הבתים ושל אורחיהם מבלי להטריד אלו את אלו; הצדדים הסכימו לבחון פתרון זה; אלא שכאשר הציע בית המשפט, כי עד למועד זה יוותר השער נעול והצדדים ישתמשו במפתח - התנגד לכך וטען כי אין מקום לחייבו ללכת מביתו לאורך כל השביל ועד לשער הכניסה על מנת לפתוח אותו. אשר להצעה הבסיסית להחזיק במפתח לשער - גם לכך סירב המשיב, וטען כי - "לא אלץ אותי ואת הילדים שלי להחזיק מפתח לשער הכניסה זו פגיעה באורחות חיי ובהרגליי".

17. המשיב הסביר כי הגיש נגד המשכיר אלי תביעה לבית המשפט לתביעות קטנות, במסגרתה הוא מלין כלפי אלי על כל הטרדות מהן הוא סובל, לטענתו, מצדו של המבקש; הוא אף טען כי לבקשתו של אלי נדחה הדיון בתביעה הקטנה לחודש יולי, מה שלטענתו מהווה "דבר הזוי".

18. עיינתי בתיק התביעה הקטנה: הדיון בו קבוע לחודש יוני 2025, כפי שנקבע מלכתחילה, ולא נדחה; המשכיר אלי פנה לבית המשפט בבקשה למתן ארכה להגשת כתב הגנה, בהסבירו כי כתב התביעה לא נשלח לכתובתו בה הוא מתגורר 20 שנה בחדרה, אלא נשלח לכתובתו של המבקש בבית אותו הוא שוכר ממנו, ונמסר לידיו על ידי המבקש ביום 15.12.2024, ועל כן ביקש ארכה להגשת כתב הגנה בתוך 30 יום מיום קבלתו את כתב התביעה (כפי שלמעשה הוא זכאי ממילא); בית המשפט נעתר לבקשתו. לא מצאתי כל "דבר הזוי" בהחלטה זו.

שאר טענות המבקש

19. אשר לטענת המבקש, לפיה המשיב, אשר בדרכו אל חניית רכבו חולף ליד **חלונות ביתו** של המבקש, מציץ לתוכם: המשיב טען, כי אינו מציץ בכוונה אל חלונות בית המבקש, אולם בדרכו אל חניית רכבו אין זה מן הנמנע כי יעיף בהסח הדעת מבט לכיוון החלונות. במסגרת נסיונות הפשרה הוצע לצדדים להתקין רצועת בד או חומר אטום אחר בחלקה האחורי של החניה, הקרוב לבית המבקש, בגובה שדה ראייה של אדם ממוצע, בין שני עמודים שיוותקנו אף הם משני צידי החניה, באופן שימנע העפת מבט בלתי מכוונת מצד המשיב אל חלונות ביתו של המבקש. שני הצדדים **הסכימו** להצעה.

דין והכרעה

20. סעיף 1 **לחוק** קובע כי מטרתו - "להגן על אדם מפני פגיעה בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו, בידי אדם אחר שנקט נגדו הטרדה מאיימת או שפגע בגופו". סעיף 2(א) **לחוק** מגדיר בכלליות את המושג "**הטרדה מאיימת**" כ - "הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו".

21. **החוק** נחקק בשנת 2001, מספר שנים לאחר חקיקתו של **חוק למניעת אלימות במשפחה, תשנ"ב-1991**, ובמידה רבה - בעקבותיו. מדברי ההסבר **לחוק** עולה כי נחקק, בין היתר, עקב צורך להגן מפני הטרדה מאיימת גם כאשר זו אינה במסגרת יחסי משפחה או זוגיות (כגון מקרים של Stalking). כיוון שלשון **החוק** נוסחה בהרחבה, וכך מלמדת המציאות היומיומית, חלק משמעותי מן ההליכים הננקטים מכח **חוק** זה מוגשים לבתי המשפט מידי יום ביומו על רקע סכסוכי שכנים (על פי רוב - לאחר שהמבקשים פנו למשטרה, הגישו תלונה והופנו לאחר מכן לבית המשפט לקבלת צו מכח **החוק**).

22. כמות הבקשות הרבה, כאמור, זהות הצדדים להליך, היותם על פי רוב בלתי מיוצגים, הקושי לערוך בירור עובדתי ויסודי של הטענות העובדתיות של הצדדים, הקושי ממילא לאכוף צווים שיפוטיים מכח **החוק**, במיוחד בין שכנים, והעיקר - הרצון לקיים "שלום בית" בבית המשותף בו מתגוררים הצדדים, הם חלק מהשיקולים המרכזיים המביאים את בתי המשפט לנסות להביא את הצדדים לידי הסכמות, ועל פי רוב - התחייבות הדדית שלא ליצור קשר אלו עם אלו ולא להטריד אלו את אלו או לאיים אלו על אלו למשך תקופה מוגבלת, ולחלופין צו הדדי כאמור, הניתן מבלי שהצדדים מודים זה בטענותיו של האחר (ראו בעניין זה ה"ט (שלום פתח תקוה) 2566-10-24 **חכם נ' זהבי** [11.11.2024] - כב' השופט שרון דניאלי).

בענייננו

23. אכן, כך ראוי היה לעשות גם במקרה דנא, ויש להצר על כך שהדבר לא צלח.

24. התרשמתי, כי למען "שלום בית" נכון המבקש לבוא לקראתו של המשיב ולהיענות לבקשותיו: כך

לגבי הפנס בחניה, אותו כיוון כלפי מעלה למנוע סינוור - וזאת לאחר שהמשיב, בפעולה חד צדדית, ניתק שוב ושוב את הפנס משקע החשמל; המבקש הסכים להחליף את הזרקור המאיר את פינת הכביסה לפנס שאורו אינו חודר בעוצמה לבית המשיב; המבקש הסכים להזיז את עץ הלימון; המבקש הסכים למעשה לכל הצעותיו של בית המשפט במסגרת נסיונות הפשרה.

25. לא ניתן לומר כך על המשיב. אקדים ואומר, כי לא התרשמתי לחיוב מאמינותו. טענותיו לגבי הזבל התלוי על השער **התבררו כלא-נכונות**, לאחר שהמבקש הסביר והוכיח כי נועד לאיסוף על ידי הרשות המקומית על פי הנחיותיה; **חמור מכך** הוא נסיונו "לפברק" ראיות המוצגות לבית המשפט, בנסיון להשחיר את פניו של המבקש, נסיון הראוי לכל גנאי **והפוגם קשות במהימנותו ובחוזק טענותיו**. גם **סירובו העיקש** לדרישתו של המבקש לכך ששער הכניסה לשטח יהיה נעול - דרישה מובנת ומוצדקת, **וסירובו העיקש** להחזיק במפתח לשער הכניסה, הוא וילדיו - עניין בסיסי ויסודי בשימוש בבית מגורים, המהווה פתרון פשוט, ראוי וזול לבעיית הכניסה לשטח הבתים, אינן מובן: סירוב זה אינו סביר ואינו מוצדק.

26. התרשמתי היא, כי המשיב מתקשה לקבל ולעכל את עובדת מגוריו של המבקש ובני משפחתו בבית הקדמי, לאחר שנים בהן התגוררה בו אשה מבוגרת, והוא אינו מעוניין ביחסי שכנות טובה עמם. אכן, על כך יש להצר, שכן, כידוע, "**טוב שכן קרוב מאח רחוק**" (משלי, כ"ז, י').

27. בשים לב לכל האמור לעיל ניתן צו בהתאם **לחוק מניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב-2001 האוסר על המשיב:**

א. להיכנס לשטחו של המבקש (למעט לשטחים המשותפים (שביל הכניסה, החניה, השערים);

ב. לחבל במערכת החשמל ו/או התאורה בשטח המבקש ובשטחים המשותפים (שביל הכניסה, החניה, השערים), לרבות ניתוקן מהחשמל;

ג. להכניס פסולת, לכלוך וזבל אל שטחו של המבקש ולשטחים המשותפים (שביל הכניסה, החניה, השערים);

ד. להותיר פתוח ולא נעול את שער הכניסה לשביל; עליו לסגור ולנעול שער זה מיד לאחר הכניסה/היציאה ממנו;

ה. להותיר פתוח את שער הגלילה בכניסה לחניה. עליו לסגור שער זה מיד לאחר הכניסה/היציאה מהחניה.

28. **צו זה יעמוד בתוקפו למשך 6 חודשים, עד ליום 5.7.2025.**

29. אמנם אין בפניי בקשה למתן צו מצדו של המשיב, אך חרף זאת, ובנסיון להביא בכל זאת ל"שלום בית" בין הצדדים, **אני מורה למבקש:**

א. **להחליף את הזרקור המכוון לפינת הכביסה בפנס חלש יותר, המכוון לפינת הכביסה**

ולגישה אליה בלבד, באופן שתצטמצם ככל שניתן חדירת תאורה לחדר השינה של המשיב, וזאת בתוך 30 יום.

ב. **לדאוג לניקוי צרכי הכלבים** שלו מהשטחים המשותפים סמוך ככל האפשר לעשייתם.

ג. **לכוון את המצלמות שלו** כך שלא יכוונו לחלון חדר הרחצה של המשיב, וזאת בתוך 7 ימים.

30. בנוסף **מוצע לצדדים**, אף זאת למען "שלום בית", אך **לא במסגרת צו שיפוטי**, להתקין בחניה רצועת בד או חומר אטום כפי שהוצע בדיון, עניין לו הסכימו שני הצדדים (סעיף 19 לפסק דין זה), וכן להתקין בשער הכניסה אינטרקום, עניין שגם לו הסכימו שני הצדדים (סעיף 16 לפסק דין זה), כאשר בעלויות ההתקנה ישאו שני הצדדים בחלקים שווים.

31. לאור התוצאה אני קובעת כי כל צד יישא בהוצאותיו.

המזכירות תמציא את ההחלטה לצדדים.

ניתן היום, ה' טבת תשפ"ה, 05 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.